C/2024/575
12.1.2024

Offentliggörande av ett meddelande om godkännande av en standardändring av produktspecifikationen för ett namn i vinsektorn enligt artikel 17.2 och 17.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33

(C/2024/575)

Detta meddelande offentliggörs i enlighet med artikel 17.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 ([1]).

MEDDELANDE OM GODKÄNNANDE AV STANDARDÄNDRING

”Landwein der Saar”

PGI-DE-A1289-AM01

Datum för meddelandet: 19 oktober 2023

BESKRIVNING AV OCH MOTIVERING TILL DEN ÄNDRING SOM GODKÄNTS

1. **Beskrivning av ändringarna**

a) *Beskrivning av vinet/vinprodukterna samt analytiska och/eller organoleptiska egenskaper*

Lägsta naturliga alkoholhalt och lägsta naturliga mustvikt för ”Landwein der Saar” har angetts i en separat punkt. Innehållet är oförändrat. Följande mening om källarbokföring har infogats för förtydligande: ”Mustvikten i jäskärlet måste dokumenteras.”

En organoleptisk beskrivning av de olika produkterna har också angetts.

b) *Avgränsning av området*

Det avgränsade området för den skyddade geografiska beteckningen ”Landwein der Saar” har ändrats.

De olika kommunerna anges, inklusive enheterna i fastighetsregistret.

Den exakta avgränsningen framgår av kartorna över vinodlingarna i de ovannämnda kommunerna, som avgränsas per skifte. Kartorna finns på www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein.

Det område där Landwein får produceras har också ändrats. Hittills har det endast varit möjligt att producera ”Landwein der Saar” i odlingsområdet Saar. Reglerna om detta har anpassats till de rättsliga kraven, och nu får ”Landwein der Saar” även produceras i ett annat område i samma delstat eller i en angränsande delstat:

”Landwein får produceras i ett annat område än den Landwein-producerande region där druvorna har skördats och som anges i märkningen, under förutsättning att produktionsområdet ligger inom samma delstat eller i en angränsande delstat.”

c) *Druvsorter*

Följande druvsorter anges hittills i punkt 7 (som blir punkt 8) i produktspecifikationen:

Vita viner

Arnsburger, auxerrois, bacchus, bronner, chardonnay, ehrenbreitsteiner, ehrenfelser, faberrebe, findling, gelber muskateller, goldriesling, grauer burgunder, grüner veltliner, huxelrebe, johanniter, juwel, kerner, kernling, merzling, morio-muskat, müller thurgau, muskat-ottonel, optima, ortega, perle, phoenix, prinzipal, regner, reichensteiner, rieslaner, roter elbling, roter muskateller, roter traminer, saphira, sauvignon blanc, scheurebe, schönburger, solaris, weißer burgunder, weißer elbling, weißer riesling.

Röda viner och roséviner

([1]) EUT L 9, 11.1.2019, s. 2.

Accent, acolon, blauer frühburgunder, blauer limberger, blauer portugieser, blauer spätburgunder, bolero, cabernet cortis, cabernet cubin, cabernet dorio, cabernet dorsa, cabernet mitos, cabernet sauvignon, dakapo, domina, dornfelder, dunkelfelder, merlot, müllerrebe, prior, regent, rondo, rubinet, saint-laurent, syrah.

ÄNDRINGAR

I framtiden ska rubrikerna vara ”gröna druvsorter” och ”blå druvsorter” i stället för ”vita viner” och ”röda viner och roséviner”.

Följande druvsorter läggs till:

Gröna druvsorter:

”Adelfränkisch, albalonga, arinto, cabernet blanc, calardis blanc, chenin blanc, donauriesling, felicia, fernão pires, fidelio, gelber kleinberger, gelber orleans, Gm 4-46, Gm 6414-17, Gm 9224-2, Gm 9337-1, Gm 9620-5, goldmuskateller, grüner silvaner, grünfränkisch, gutenborner, helios, hibernal, muscaris, pamina, rinot, rosé chardonnay, roter gutedel, roter müller-thurgau, roter riesling, roter veltliner, sauvignac, sauvignon gris, sauvitage, savagnin blanc, siegerrebe, souvignier gris, viognier, weißer gutedel, weißer heunisch, We 86-708-86.”

Blå druvsorter:

”Allegro, baron, blauer affenthaler, blauer elbling, blauer trollinger, blauer zweigelt, cabernet bordo, cabernet franc, cabernet jura, cabertin, divico, gamay noir, grenache noir, hartblau, kleiner fränkischer burgunder, lagrein, laurot, monarch, nebbiolo, palas, pinotin, pinot nova, piroso, primitivo, reberger, satin noir, schwarzer elbling, schwarzer urban, süssschwarz, tempranillo, touriga nacional, VB 91-26-5.”

Följande druvsorter har strukits:

Vitt vin:

”Merzling”

d) *Andra krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB*

Även efter det att lagstiftningen har ändrats kommer följande bestämmelse som speglar befintlig lagstiftning att behållas: 100 % av de druvor som används i framställningen måste komma från det område som Landwein är uppkallat efter och restsockerhalten får inte överstiga de högsta tillåtna värdena för ”halvtorr”. Dessa regler anges nu som ett krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB (skyddsorganisationen), och inte längre som ett krav enligt nationell rätt. Siffran 100 % anges nu uttryckligen och det hänvisas till den i förteckningen där det avgränsade området fastställs och i förteckningen över druvsorter i produktspecifikationen:

Följande ordalydelse: ”’Landwein der Saar’ får endast framställas av druvor från godkända vinodlingar och godkända druvsorter.”

har nu ersatts med ”100 % av de druvor som används för att framställa ’Landwein der Saar’ måste komma från de kommuner eller enheter i fastighetsregistret som anges i punkt 4 och från de godkända druvsorterna enligt punkt 8.”

Vad gäller regeln om restsockerhalt har ordet ”Landwein” helt enkelt ändrats till ”Landwein der Saar”.

e) *Kontrollmyndigheter*

I punkt 11 i produktspecifikationen har faxnumret till kontrollmyndigheterna ändrats. Dessutom har kontrollmyndigheternas uppgifter korrigerats, eftersom ansvaret för godkännanden av nya planteringar har överförts från Rheinland-Pfalz lantbruksnämnd till den federala myndigheten för jordbruk och livsmedel.

f) *Övrigt*

Redaktionella ändringar i linje med EU-kraven. Dessa inbegriper alla ändringar som speglar den nuvarande lagstiftningen. Detta gjordes genom hänvisning till den nuvarande lagstiftningen eller strykning av det relevanta stycket.

2. **Motivering av ändringen**

a) *Beskrivning av vinet/vinprodukterna samt analytiska och/eller organoleptiska egenskaper*

Lägsta naturliga alkoholhalt och lägsta naturliga mustvikt har angetts i en separat punkt för att förtydliga produktspecifikationen. Eftersom konverteringstabellen tagits bort finns det inte längre någon rättslig grund för att ange lägsta naturliga mustvikt. Eftersom producenterna i praktiken dock arbetar med oechslegrader (enhet för mustvikt) kommer denna dock att fortsätta anges i produktspecifikationen. Uppgifterna om lägsta naturliga alkoholhalt respektive lägsta naturliga mustvikt kommer därför att kombineras med ordet ”och”. Detta visar tydligt att både värdet av den lägsta naturliga alkoholhalten och värdet av den lägsta naturliga mustvikten måste iakttas av producenterna om de ska saluföra ”Landwein der Saar”. För att undvika missförstånd när det gäller källarbokföring beslutade skyddsorganisationen att infoga en mening som klargör att endast lägsta mustvikt måste anges i vinanläggningens register.

Beskrivningarna av de organoleptiska egenskaperna har nyanserats mer så att de bättre avspeglar de olika produkterna.

b) *Avgränsning av området*

Ändringen av det avgränsade området är inte godtycklig, utan nödvändig för att förhindra betydande nackdelar för vinodlingen, jordbruket, allmänheten, den naturliga miljön samt kulturlandskapet i regionen Saar, som har utvecklats under tidens lopp.

Skälen till avgränsningen av området förklaras närmare nedan:

Eftersom de växtskyddsåtgärder som används inom vinodling inte alltid lämpar sig för andra grödor måste vingårdarna vara inhägnade om kvaliteten ska kunna säkerställas.

Växtskyddsåtgärder som är nödvändiga inom vinodling är inte alltid förenliga med andra grödors behov. Att kombinera vinodling med annan markanvändning (t.ex. betesmark, åkerbruk, frukt- eller grönsaksodling) orsakar ofta bland annat följande problem som bör undvikas i största möjliga utsträckning:

— Ju mer inhägnad en vinodling är och ju färre kontaktpunkter det finns mellan mark som används för vinodling och mark som används för andra ändamål (åkerbruk, fruktodling, betesmark osv.), desto färre blir de negativa effekterna på vinodlingen och druvornas kvalitet. Detta beror på att skötseln av vinodlingsområdet ställer särskilda krav, i synnerhet vad gäller växtskydd. På många av sluttningarna där vin traditionellt odlas sprids växtskyddsmedel med helikopter, vilket – av tekniska och fysiska skäl – leder till större risk för avdrift än om medlet sprids från marken. Besprutningen med helikopter blir effektivare om det finns ett geometriskt baserat besprutningssystem i form av långa, raka spår längs sluttningarna. För att detta ska fungera måste vinodlingarna vara sammanhängande.

Jordbrukare och vinodlare är skyldiga att förhindra att växtskyddsmedel sprids till andra grödor och områden som inte ska besprutas, bland annat genom att iaktta avståndskrav. Det är därför inte möjligt att bespruta vinstockar nära vinodlingens ytterkanter, vilket försvårar odling där. Samma krav gäller för åkermark, betesmark och fruktodlingar som gränsar till vinodlingar. Utspridda vinodlingar är därför inte lönsamma för jordbrukarna. Problemet är särskilt tydligt på de ställen där man besprutar med helikopter, eftersom helikoptrarna måste uppfylla särskilt stränga avståndskrav på grund av den ökade risken för avdrift. Om vinodlingar flyttas från dessa områden upphör de tidigare vinodlingarna att vara målområden och omfattas då av avståndskrav. Detta medför en ekonomisk nackdel för de återstående vinodlingarna.

— Även om växtskyddsmedel används på korrekt sätt kan avdrift ske till angränsande jordlotter med andra användningsområden, vilket kan orsaka skador på växtligheten i områden som inte är målområden eller försämra produkternas kvalitet/handelsvärde, eftersom de kan innehålla rester. De växtskyddsmedel som används inom vinodling, åkerbruk och fruktodling är ibland väldigt olika, i synnerhet när det gäller användningssätt, grödospecifika tillstånd och uppehållsperioder. Även om god yrkespraxis följs kan avdriften få till följd att medlen sprids till närliggande grödor som de inte får användas på. I dessa fall kan resthaltstudier visa – eftersom analyserna är exakta och de maximala resthaltgränserna låga – att produkten inte är lämpad att avsättas på marknaden. I praktiken är detta vanligt förekommande. Förorenaren kan hållas ansvarig för sådan skada, men en vinodlare kan undvika sådana problem genom att se till att vinodlingarna är inhägnade för att minimera antalet ytterkantsområden.

Skydd av allmänheten och den naturliga miljön genom skötsel av branta sluttningar

I dag är de branta sluttningarna mycket viktiga för att förhindra erosion och ytavrinning. Terrassodling och murar kring vinodlingarna förhindrar att ytvattnet rinner ned längs sluttningen. Vinstockarna och växttäcket stabiliserar marken och underhålls genom regelbunden beståndsvård. God markvård säkerställer en god markstruktur och hög infiltrering av vattnet i marken. Sammanfattningsvis minimeras erosion, vattnet buffras vid kraftigt regn och avrinningen av näringsämnen (främst fosfat) till ytvattnet förhindras. Utan aktiv skötsel förfaller terrasserna och murarna. Marken skulle då bli överväxt med buskvegetation och förlora sin bördighet och struktur. Konsekvenserna blir erosion, avrinning av jord och näringsämnen och jordskred vid kraftiga regn, vilket kan vara farligt för invånarna och transporterna och orsaka skador.

Många skötsel- och skyddsmetoder som används i vinodling är bara möjliga/effektiva om de tillämpas på sammanslagna vinodlingar.

— Skonsamma växtskyddsstrategier ger kvalitativa, miljömässiga och ekonomiska fördelar och är därför viktiga för att säkerställa hållbar produktion av viner av hög kvalitet.

— En del vanliga metoder som har funnits i åratal, såsom användningen av feromoner för att bekämpa vinmal, fungerar endast på stora, sammanslagna vinodlingar. Om denna parningsstörande teknik ska kunna användas måste nämligen skadegörarna hindras från att föröka sig utanför vinodlingen och sedan flyga in i den. Det är också enda möjligheten att undvika dyr dubbelmontering av dispensrarna vid kanterna (gränserna till andra grödor eller användningsområden eller annan växtlighet). Rheinland-Pfalz har dessutom infört utvecklingsprogrammet ”EULLE” (jordbruksåtgärder, landsbygdsutveckling, jordbruk och livsmedel), genom vilket vinodlingar på minst två hektar kan beviljas stöd för biotekniska växtskyddsmetoder på vinodlingsområdet. Om skiftena är mindre än två hektar på grund av att enskilda vinodlingar har omställts till åkermark är de återstående vinodlingarna dock inte berättigade till detta RAK-stöd, vilket är olönsamt för vinodlarna. I dagsläget är biotekniskt växtskydd inte ekonomiskt lönsamt utan ekonomiskt stöd. Därför ökar användningen av insektsbekämpningsmedel, vilket i sin tur har en negativ inverkan på den naturliga miljön.

— Inhägnade vinodlingar är också nödvändiga ur både teknisk och ekonomisk synvinkel för att skydda de mogna druvorna mot skador som orsakas av fåglar som söker mat, och detta är det enda sättet att säkerställa ett effektivt skydd.

— Inhägnade vinodlingar bidrar också till att förhindra skador orsakade av vilt.

Ur ett vinodlingsperspektiv måste viltpopulationen begränsas, eftersom skador orsakade av sådana djur inte ersätts automatiskt i Rheinland-Pfalz. Inhägnade vinodlingar minskar också risken för utbrott av den anmälningspliktiga djursjukdomen afrikansk svinpest, som utgör en stor risk för djuruppfödningen i Tyskland. Det är både enklare och billigare att bekämpa vildsvin i inhägnade vinodlingar jämfört med områden som används för odling av andra grödor (t.ex. druvor, jordbruksgrödor och frukt), vilka ofta erbjuder fler tillflyktsområden och födokällor.

— Droppbevattning, som särskilt används i nyetablerade vinodlingar, blir allt viktigare och det är då en fördel om vinodlingen är inhägnad för anläggningen och driften av den nödvändiga infrastrukturen (brunnar, rör osv.). I sådana vinodlingar blir gemensam vattenanskaffning och användning av transport- och distributionskedjor både effektivare och billigare.

— För vinodling gäller andra skötselkrav än för t.ex. åkerbruk, i synnerhet på branta sluttningar. Om dessa områden inte längre skulle användas för vinodling skulle marken eventuellt bli överväxt av buskvegetation, eftersom den inte är lämpad för åkerbruk eller som betesmark. Värdväxter för oönskade skadedjur som Drosophila suzukii (t.ex. björnbärsbuskar) kan börja växa spontant i dessa obrukade områden, vilket hotar druvornas hälsa och kvalitet i angränsande vinodlingar.

Kulturlandskapet, som har utvecklats med tiden, och naturlandskapet, där de traditionella vinodlingarna ingår, formar bilden av den region där Landwein framställs och dess anseende.

— De sammanhängande vinodlingarna, som i århundraden har följt flodens lopp och den naturliga topografin, präglar naturlandskapet och ger därmed lokalbefolkningen, verksamma inom regionens vinindustri, specialister och konsumenter en särskild bild av vinregionen.

— Om marken skulle användas till traditionellt åkerbruk skulle naturlandskapet ändras och därmed även kulturlandskapet, som har vuxit fram under århundraden.

— Kulturlandskapet fungerar både som bakgrundsbild i vinreklam och som turistattraktion. Därmed utgör det den ekonomiska grunden för många företag som verkar inom turistsektorn, såsom restauranger och hotell. Om området inte avgränsas i produktspecifikationen skulle marken i stället kunna användas som åkermark. Som redan beskrivits ovan skulle detta kunna leda till att många traditionella vinodlingar blir överväxta med buskvegetation eftersom de inte är lämpade för andra användningsområden än vinodling då områdena är små, har särskilda egenskaper och ofta är svårtillgängliga. Förutom miljökonsekvenserna får detta även ekonomiska följder, eftersom igenvuxna landskap inte skulle vara visuellt tilltalande för merparten av turisterna.

På grund av vinregionens karaktär framkallar ”Landwein der Saar” SGB en positiv känsla bland återförsäljare och konsumenter. Det är när konsumenter köper och dricker viner från Saar som de ser bilderna av kulturlandskapet för sin inre syn. En del drar sig då till minnes semestrar och det vackra landskapet. Detta gör ”Landwein der Saar” SGB exceptionell och unik.

Av ovanstående skäl framgår det tydligt att sammanslagna vinodlingar har många fördelar för ägare och vinodlingsaktörer, och även för miljön och allmänheten. Med tanke på alla de nackdelar som angetts ovan borde den redan låga andelen vinodlingar som är utspridda över flera platser inte öka.

Det område där ”Landwein der Saar” får framställas kommer därför inte att definieras snävare i produktspecifikationen än vad som tillåts enligt lag.

c) *Druvsorter*

Förteckningen över druvsorter bör omfatta alla druvsorter som odlas i odlingsområdet och som hittills har klassificerats, eftersom dessa sorter redan har bevisat sitt värde i området. De viner som framställs av dessa druvsorter uppfyller kraven i produktspecifikationen.

I framtiden kommer druvsorterna att anges under rubrikerna ”gröna druvsorter” och ”blå druvsorter” i stället för ”vita viner” och ”röda viner och roséviner”, eftersom förteckningen över druvsorter i produktspecifikationen avgör huruvida en druvsort kan eller inte kan odlas, och inte slutprodukten.

Synonymerna har tagits bort eftersom förteckningen över druvsorter i produktspecifikationen i huvudsak är ett ”planteringstillstånd”, inte ett märkningskrav.

d) *Andra krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB*

Nationell lagstiftning innehåller inte längre 100 %-regeln eller regeln om restsockerhalt. Dessa anges därför som krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB (skyddsorganisationen). De ändringar som gjorts av texten (t.ex. att uttryckligen nämna siffran 100 %) är för att klargöra innehållet i den ursprungliga bestämmelsen. Ändringarna är inte betydande.

e) *Kontrollmyndigheter*

Faxnumret har ändrats.

Korrigeringen avseende nya godkännanden är för att spegla nuvarande lagstiftning.

f) *Övrigt*

Redaktionella ändringar har gjorts för att uppfylla EU-kraven.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

1. **Produktens namn**

Landwein der Saar

2. **Typ av geografisk beteckning**

SGB – skyddad geografisk beteckning

3. **Kategorier av vinprodukter**

1. Vin

4. **Beskrivning av vinet eller vinerna**

—

1. *Vin – vitt*

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på druvsorten eller sammansättningen i en blandning av druvsorter har de vita vinerna i allmänhet fruktiga inslag av lokala kärnfrukter, stenfrukter och citrusfrukter. De kan även ha gröna inslag av gräs och örter, med övertoner av blommor, honung och torkad frukt i enlighet med druvsorten. Vinernas färg varierar vanligtvis från ljusgul med gröna skiftningar till gyllengul. Mäskjästa vita viner kan även se orange ut, med röda och bruna toner. Vita viner kan också ha en ständig, eller, när vinet skakas, märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts inte. Vinerna har i allmänhet lätt till medelhög fyllighet med en syra och sötma som passar stilen. Beroende på vinstilen kan viner som är tanninrika och något syrliga också förekomma.

Bouqueten kan innehålla mindre av den typiska karaktären för sorterna och en mindre fruktig karaktär. Det kan också finnas avsiktliga oxidativa, fenoliska eller reducerande toner av låg till måttlig intensitet.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller relevant lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

2. *Vin – rosé: blanc de noir*

KORTFATTAD BESKRIVNING

Rosévinerna och blanc de noir-vinerna framställs av mjukt pressade blå druvsorter. Rosévinernas färg varierar vanligtvis från ljusrosa till rosa till klarröd, ibland med bruna toner, medan blanc de noir-vinerna har samma färg som vita viner. Med tanke på likheten med framställningen av vita viner är de fruktiga inslagen av bär och citrusfrukter särskilt framträdande. Rosévinerna har i allmänhet högre syra, milda tanniner, låg alkoholhalt och en lätt kvardröjande sötma, och smakar därför mer som vita viner. Fler aromer och färger kan förekomma liksom en ständig, eller, när vinet skakas, märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts inte.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller relevant lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

3. *Vin – rött*

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på druvsorten eller sammansättningen i en blandning av druvsorter har de röda vinerna en bouquet som till största delen domineras av fruktiga inslag av lokala stenfrukter och bär samt konserverad och torkad frukt. Gröna och kryddiga övertoner kan också förekomma. Vinernas färg varierar från ljusröd till medelstarkt röd till mörkviolett, ibland med intensiva bruna toner. Vinerna kan också ha en ständig, eller, när vinet skakas, märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts inte. Vinerna är ofta lätt till mycket fylliga och kännetecknas i regel av en mild till märkbar syra. Tanninerna varierar från knappt märkbara till mycket dominanta, och kan också ha gröna övertoner.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 12 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller relevant lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

4. *Rotling*

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på valet av druvsort har Rotling-vinerna för det mesta en svag till kraftigt ljusröd färg. Deras aromer är i regel ganska fruktiga, ibland något kryddiga. Beroende på den druvsort som används kan den fruktiga karaktären variera. Vinerna har oftast en mild till rik smak och en i huvudsak frisk syrastruktur. Fler aromer och färger kan förekomma liksom en ständig, eller, när vinet skakas, märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts inte.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller relevant lagstiftning.

Allmänna analytiska egenskaper	
Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent)	
Lägsta totala syrahalt	
Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter)	
Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter)	

5. **Vinframställningsmetoder**

5.1. *Särskilda oenologiska metoder*

1.

Särskild oenologisk metod

Nuvarande lagstiftning gäller.

2.

Relevanta restriktioner för vinframställning

Nuvarande lagstiftning gäller.

3.

Odlingsmetoder

Nuvarande lagstiftning gäller.

5.2. *Högsta avkastning*

1. Högsta avkastning per hektar

150 hektoliter per hektar

6. **Avgränsat geografiskt område**

De produkter som får bära den skyddade geografiska beteckningen ”Landwein der Saar” måste komma från avgränsade vinodlingar som tillhör följande kommuner och kommundistrikt: Ayl (Ayl (2740), Biebelhausen (2741)), Irsch (2711), Kanzem (2757), Kastel-Staadt (2713), Konz (Filzen (2770), Kommlingen (2773), Konz (2771), Könen (2769), Krettnach (2774), Niedermennig (2772), Oberemmel (2775)), Ockfen (2739), Pellingen (2776), Saarburg (2737), Schoden (2742), Serrig (2712), Wawern (Trier-Saarburg) (2758) och Willtingen (2756).

Den exakta avgränsningen framgår av kartorna över vinodlingarna i de ovannämnda kommunerna, som avgränsas per skifte. Kartorna finns på www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein.

Landwein får produceras i ett annat område än den Landwein-producerande region där druvorna har skördats och som anges i märkningen, under förutsättning att produktionsområdet ligger inom samma delstat eller i en angränsande delstat.

7. **Huvudsakliga druvsorter**

Accent

Acolon

Adelfränkisch – grüner adelfränkisch

Albalonga

Alegrillo negro

Arinto

Arnsburger

Auxerrois – auxerrois blanc, pinot auxerrois

Bacchus

Baron

Blauer affenthaler

Blauer elbling – willbacher

Blauer frühburgunder – pinot noir précoce, pinot madeleine, madeleine noir, frühburgunder, pinot madelaine

Blauer limberger – lemberger, blaufränkisch, limberger

Blauer portugieser

Blauer spätburgunder

Blauer trollinger – trollinger, vernatsch

Blauer zweigelt – zweigeltrebe, rotburger, zweigelt

Bolero

Bronner

Cabernet blanc

Cabernet bordo

Cabernet cortis

Cabernet cubin

Cabernet dorio

Cabernet dorsa

Cabernet franc

Cabernet jura

Cabernet mitos

Cabernet sauvignon

Cabertin

Calardis blanc

Chardonnay

Chenin blanc

Dakapo

Divico

Domina

Donauriesling

Dornfelder

Dunkelfelder

Ehrenbreitsteiner

Ehrenfelser

Faberrebe

Felicia

Fernao pires

Fidelio

Findling

Gamay noir

Gelber kleinberger

Gelber muskateller
Gelber orleans – orleans
Gm 4-46
Gm 6414-17
Gm 9224-2
Gm 9337-1
Gm 9620-5
Goldmuskateller – muskateller
Goldriesling
Grenache noir – grenache
Grüner silvaner – silvaner, sylvaner
Grüner veltliner – veltliner
Grünfränkisch
Gutenborner
Hartblau
Helios
Hibernal
Huxelrebe – huxel
Johanniter
Juwel
Kerner
Kernling
Kleiner frankischer burgunder – burgunder fränkisch kleiner
Lagrein – blauer lagrein, lagrain
Laurot
Merlot
Monarch
Morio muskat
Muscaris
Muskat ottonel – muskat-ottonel
Müller thurgau – rivaner
Müllerrebe – schwarzriesling, pinot meunier
Nebbiolo
Optima 113 – optima
Ortega
Palas
Pamina
Perle
Phoenix – phönix
Pinot nova
Pinotin
Piroso
Primitivo – zinfandel, blaucher scheuchner
Prinzipal

Prior
Reberger
Regent
Regner
Reichensteiner
Rieslaner
Rinot
Rondo
Rosé chardonnay – chardonnay, rosa chardonnay, chardonnay rosé
Roter elbling – elbling rouge
Roter gutedel – chasselas rouge, fendant rouge
Roter muskateller – muskateller, muscat, moscato
Roter müller-thurgau
Roter riesling
Roter traminer – clevner, traminer
Roter veltliner
Rubinet
Ruländer – pinot grigio, grauburgunder, grauer burgunder, pino gris
Saint laurent – st. laurent, sankt laurent
Saphira
Satin noir
Sauvignac
Sauvignon blanc – muskat silvaner
Sauvignon gris
Sauvitage
Savagnin blanc – weißer traminer
Scheurebe
Schwarzer elbling – pinot salomon
Schwarzer urban
Schönburger
Siegerrebe
Solaris
Souvignier gris
Syrah
Süssschwarz
Tempranillo
Thouriga nacional
VB 91-26-5
Veritage
Viognier
Weißer burgunder – pinot bianco, weißburgunder, pinot blanc
Weißer elbling – elbling, kleinberger
Weißer gutedel – chasselas blanc, fendant blanc, fendant
Weißer heunisch – heunisch

Weißer riesling – riesling renano, rheinriesling, klingenberger, riesling

8. **Beskrivning av samband**

Gäller för alla produkter

Den Landwein-producerande regionen i Saar (Konz till Serrig) omfattar två naturområden. Största delen av vinodlingsområdet ligger i naturområdet Saarburger Saartal. I öster går detta område samman med naturområdet Irsch-Wiltinger Hunsrückrand som, med sina branta sluttningar, förenar Saardalens lågland med platåerna i Saar-Ruwer-Hunsrück. Det finns fortfarande en del vinodlingar i Irsch-Wiltinger Hunsrückrand. Längs Saar ligger vinodlingsområdena på altituder mellan 135 och 380 meter över havet (den genomsnittliga altituden är 230 meter över havet). Sammantaget är den genomsnittliga lutningen för alla vinodlingar i den Landwein-producerande regionen i Saar 23 %. De vetter vanligen åt sydöst eller sydsydväst (i ungefär 75 % av fallen) och i genomsnitt vetter vinodlingsområdet som helhet åt sydsydväst (200°).

Den Landwein-producerande regionen i Saar täcks till största delen av paleozoiskt skiffer. Flodavlagringar finns endast på botten av Saardalen och på dess flodterrasser, där de ligger ovanpå de paleozoiska bergarterna (från devon). På den västligaste sidan av den Landwein-producerande regionen i Saar återfinns också bergarter från mesozoikum. Nästan inget vin odlas dock på denna brokiga sandsten. Till följd av detta växer vinstockarna i Saar främst i jordmån med ursprungsbergarter från devon. Den jord som bildats på den devoniska skiffern är främst basfattig till basrik brunjord.

Kolluvisol från omfördelade jordarter från devon återfinns också på en del ställen. På de delvis lertäckta avlagringarna från floder och terrasser från pleistocenperioden har regosoler, parabrunjord och pseudogleyjord bildats. Dessa återfinns dock endast i begränsad utsträckning i den Landwein-producerande regionen i Saar. Basfattiga brunjordar av brokig sandsten är mycket ovanliga. De utgör mindre än 0,5 % av alla vinodlingar. Trots de djupa diken som skapats för vinodlingen kan man ofta fortfarande se de naturliga jordarterna.

Tack vare sitt skyddade läge utmärker sig Saardalen och dess dalgångar som områden med gynnsamma temperaturförhållanden jämfört med Hunsrücks högland. Vinodlingarnas genomsnittliga temperatur i hela den Landwein-producerande regionen i Saar är ungefär 9,5 °C. Under odlingssäsongen är den genomsnittliga temperaturen ungefär 14,0 °C. Vinodlingarna i den Landwein-producerande regionen i Saar får i genomsnitt omkring 775 mm nederbörd. I genomsnitt faller ungefär 480 mm av denna nederbörd, dvs. 60 %, under odlingssäsongen. Vinstockarna får i genomsnitt 679 000 Wh/m² direkt solsken under odlingssäsongen.

9. **Väsentliga ytterligare villkor (förpackning, märkning, andra krav)**

Rättslig ram:

Nationell lagstiftning

Typ av ytterligare villkor:

Kompletterande bestämmelser om märkning

Beskrivning av villkoret:

100 % av de druvor som används för att framställa ”Landwein der Saar” måste komma från de kommuner eller enheter i fastighetsregistret som anges i punkt 4 i produktspecifikationen och från de godkända druvsorterna enligt punkt 8 i produktspecifikationen.

Restsockerhalten i ett vin som saluförs som ”Landwein der Saar” får inte överskrida det högsta tillåtna värdet för beteckningen ”halvtorr”.

Länk till produktspecifikationen

http://www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein